

екстемпорального засобу для лікування очних захворювань у тварин. З огляду аналізу джерел оптимальною формою обрано саме краплі. По-перше, це зручність у застосуванні і дозуванні. Дана лікарська форма полегшує застосування її у тварин. У якості активних речовин нами обрано компоненти саме рослинного походження, тому що ризик побічних захворювань менше.

Історичні аспекти розвитку мазевих основ

Бобкова Т.О., Ковальов В.В., Ковальов В.М.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

volodyakw@gmail.com

Вступ. Мазі одні з найдавніших лікарських форм, які не втратили свого значення в сучасній медицині. У світлі сучасних уявлень фізичної та колоїдної хімії мазі можна розглядати як структуровані дисперсні системи, що складаються з АФІ рівномірно розподілених в мазевій основі. Склад мазей може включати широкий спектр АФІ.

Мета дослідження. Визначити історичні аспекти використання допоміжних речовин у якості мазевих основ.

Методи та об'єкти дослідження. Для досягнення поставленої мети було використано загальнонаукові методи дослідження: аналіз, синтез, зіставлення, узагальнення, порівняння, систематизація для обробки літературних даних.

Основні результати. Мазі були відомі ще стародавнім єгиптянам. У давньоєгипетських храмах збереглися настінні фрески, які показували весь процес виготовлення мазей. Також є відомості про використання мазей в Месопатамії, Стародавньому Римі, Древній Греції і –в– інших державах. Раніше до складу мазей входили подрібнені частини лікарських рослин, мінерали, смоли, компоненти тваринного походження. У якості основ застосовували віск, масла і тваринні жири. Твердий парафін (температура плавлення близько 60 °С) або парафін був відкритий Карлом Райхенбахом в Німеччині в 1830 році. У ХХVІІІ сторіччі в якості мазевих основ почали застосовувати парафін і стеарин, який виділяли з нафти. У 1859 році англійським хіміком Робертом Чезбро у США отримано вазелін. 14 травня 1878 року субстанцію запатентовано в США як лікувальний та косметичний засіб під назвою - «Вазелін». Перше повідомлення про отримання поліетиленгліколю (ПЕО) датовано 1859 роком. Вчені А. В. Луренсо, і Чарльз Адольф Вюрц отримали ізольовані продукти, які були поліетиленгліколями. Значного розповсюдження, завдяки високому осмосу, набули гідрофільні поліетиленоксидні (сплав макрополів) мазеві основи. У 1882 році Лабрайх вперше

використав у якості мажевої основи ланолін. У ХХ сторіччі почали застосовувати синтетичні емульгатори і мінеральні основи - нафталан і гідрогенезовані жири.

Висновки. Протягом всього часу існування, технологія мазей прогресувала разом з розвитком фармацевтичної галузі. На сьогодні мазі широко використовуються для лікування ран різної етіології та широкого спектру захворювань шкіри.

Пошук ефективних комбінацій АФІ для лікування мікст-інфекцій різної етіології

Бобрицька Л.О., Дорошенко М.О., Рубан К.В.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

lora2015dm@gmail.com

Вступ. За останні роки спостерігається зростання поєднаних інфекційно-запальних захворювань (мікст-інфекції) в організмі людини, які розвиваються при одночасному сумісному впливі двох або більше збудників різної природи. На даний час для лікування асоційованих інфекцій застосовуються комбіновані препарати, які випускаються в різних лікарських формах. Актуальним є пошук шляхів розширення практичного застосування рослинних субстанцій, зокрема, що містять флавоноїди, ефірні олії.

Мета дослідження. Розробка складу і технології комбінованих лікарських засобів на основі рослинної сировини для лікування захворювань різної етіології.

Методи та об'єкти дослідження. У роботі були використані органолептичні, фармакотехнологічні, фізико-хімічні, реологічні, мікробіологічні методи. Об'єкти: рослинна субстанція фламіну в поєднанні з метронідазолом, ацикловір в комбінації з ефірними оліями.

Основні результати. Рослинна субстанція фламіну в поєднанні з метронідазолом дозволила розширити спектр дії останнього за рахунок власних антибактеріальних властивостей та синергізму. Антибактеріальні властивості ефірних олій підвищують ефективність лікування ацикловіром вірусних захворювань.

Висновки. Останнім часом зростає значення мікст-інфекцій, при яких збудники захворювання посилюють вплив один одного на організм хворого. Для лікування змішаних інфекцій (мікст-інфекцій) доцільно розробляти комбіновані препарати у різних лікарських формах для лікування захворювань різної етіології.

Список літератури

1. Hrytsenko VI, Kienko LS, Bobrytska LA, Rybalko SL, Starosila DB. Study of anti-herpetic activity of a soft dosage form with acyclovir and miramistin. *Journal of Global Pharma Technology*. 2020. Vol. 12 (06). P. 397–404.
2. Твердые капсулы: история постоянных изменений и усовершенствований. *Фармацевтическая отрасль*. 2013. № 2 (37). URL: http://archive.promoboz.com/n2_37/26-31.pdf (дата обращения: 15.12.19).